

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Пловдив, 05.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Весела П. Кърпачева

при участието на секретаря Каменка Т. Кяйчева
като разгледа докладваното от Весела П. Кърпачева Гражданско дело №
20215330100856 по описа за 2021 година

Предявени са обективно кумулативно съединени установителни искове с
правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 94а. ал.1 ЗЕ, вр. чл.
91, ал.1 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД, от „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД срещу
АС. В. АС., за признаване за установено в отношенията между страните, че
ответникът дължи на ищеца следните суми: сумата от **345,78 лв.**, представляваща
стойността на консумирана електрическа енергия в обект, находящ се в гр. *****,
с ИТН: *****, за периода от 23.10.2019 г. до 22.01.2020 г., ведно със законната
лихва от датата на депозиране на заявлението в съда – 09.07.2020 г., до
окончателното изплащане на вземането, както и сумата от **15,71 лв.** –
обезщетение за забавено плащане на главницата за периода от 11.12.2019 г. до
08.07.2020 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично
задължение по реда на чл.410 ГПК № 3485/ 10.07.2020 г. по ч.гр.д. № 7940 по
описа за 2020 г. на Районен съд Пловдив, XIII гр. състав.

Ищцовото дружество твърди, че в качеството си на краен снабдител,
съгласно чл.98а от Закона за енергетиката, продавало електрическа енергия на
клиентите си при публично известни общи условия, които били одобрени с
решение на ДКЕВР № ОУ-013/ 10.05.2008 г., влязло в сила на 27.06.2008 г.
Общите условия били публикувани на сайта на дружеството, като за влизането им
в сила не било необходимо изричното им приемане от потребителите. Посочва, че
по силата на чл.7, т.1 от Общите условия ищецът поел задължението да снабдява с

електрическа енергия обекта на ответника с ИТН *****, находящ се в гр. *****. Поддържа, че ответникът имал насрещното задължение да заплаща потребената електрическа енергия, като при неплащане в срок, дължал и обезщетение за забава. Твърди, че в изпълнение на поетите задължения за периода от 23.10.2019 г. до 22.01.2020 г. е доставил в обекта на ответника електроенергия на стойност 345,78 лв., която не била заплатена от потребителя. Последното довело до начисляване на обезщетение за забавено плащане в размер на 15,71 лв. за периода от 11.12.2019 г. до 08.07.2020 г. За процесните суми била издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК № 3485/ 10.07.2020 г. по ч.гр.д. № 7940/ 2020 г. на РС Пловдив, XIII гр.с., която била връчена на длъжника по реда на чл.47, ал.5 ГПК, поради което ищецът обосновава правен интерес от предявяване на настоящите установителни иски. Моли за тяхното уважаване и присъждане на сторените по делото разноси.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от ответната страна АС. В. АС., чрез назначения особен представител адв. М., със становище за неоснователност на предявените иски. Оспорва начисляването на процесните суми за потребена електрическа енергия. Твърди, че уредите, с които е измерено количеството електрическа енергия са неизправни. Оспорва ответникът да е потребител на ел. енергия за имота. Моли за отхвърляне на исовете.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на предявените иски:

Видно от приложеното ч.гр.д. № 7940 по описа за 2020 г. на Районен съд Пловдив, XIII граждански състав, образувано по депозирано от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД – гр. П. заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, за сумите, предмет на настоящото дело е издадена заповед № 3485/ 10.07.2020 г. Заповедта е връчена на длъжника на основание чл.47, ал.5 ГПК, поради което с разпореждане на съда от 17.12.2020 г., връчено на кредитора на 07.01.2021 г., на основание чл. 415, ал.1, т.2 ГПК е указано на заявителя да предяви иск за установяване на вземанията си по чл.422, ал.1 ГПК. В законовия едномесечен срок са предявени настоящите иски. Налице е пълен идентитет между претенциите, за които е издадена заповедта за изпълнение, и тези, предмет на производството по делото.

По основателността на предявените иски:

За основателността на заявената главна искова претенция с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, във вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 94а. ал.1 ЗЕ, вр. чл. 91, ал.1 ЗЕ, ищцовото дружество следва да докаже при условията на пълно и главно доказване на основание чл.154, ал.1 ГПК наличието на 1) валидно облигационно правоотношение с ответника по доставката на електрическа енергия през процесния период, 2) че ответникът има качеството потребител на електрическа енергия, 3) че ищецът е изправна страна по договора, т.е. доставил е твърдяното количество електроенергия на електроснабдения обект на ответника за исковия период, 4) размера на претенцията.

Облигационното правоотношение, което възниква и на което ищецът основава претенцията си, произтича от договор за продажба на електроенергия при общи условия, който се счита за сключен с конклюдентни действия – арг. от чл. 98а ЗЕ, вр. чл. 94а ЗЕ. Предпоставките за възникване на валидно облигационно отношение между електроснабдително предприятие и краен клиент на електрическа енергия /битов или небитов/ съгласно чл. 94а ЗЕ вр. чл.39 ЗЕ са следните: 1) притежаване от електроснабдително предприятие на лицензия за обществено снабдяване с електрическа енергия за дадена територия от границите на страната; 2) разположение на електроснабдения обект на крайния потребител в границите на лицензионната територия; 3) присъединяване на електроснабдения обект към електроразпределителната мрежа за ниско напрежение в лицензионната територия; 4) липса на избран друг доставчик на електроенергия.

В конкретния случай между страните не е спорно, че ищецът е притежател на Лицензия № Л-141-11/13.08.2004 г. за доставка на електроенергия на крайни потребители на територията на област Пловдив, електроснабденият обект с ИТН *****, попада в лицензионната територия на ищеца, присъединен е към електроразпределителната мрежа за ниско напрежение в лицензионната територия, като крайният потребител не е избрал и не е сключил договор за доставка на електроенергия с друг доставчик.

Съгласно изричната норма на чл.98а, ал.4 ЗЕ публикуваните общи условия влизат в сила за клиентите на крайния снабдител, без изрично писмено приемане. Не се спори по делото, че Общите условия са одобрени от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, както и че са публикувани в един национален и един местен ежедневник преди процесния период. Ответникът не е изложил твърдения и не е представил доказателства да се е възползвал от процедурата по чл. 98а, ал.5 ЗЕ, поради което и следва да се счита за обвързан от общите условия на ищеца.

Съгласно чл. 1, т.4 от ОУ, клиент или потребител на електрическа енергия е всяко физическо лице, което е собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България електроразпределение” АД.

По делото не се ангажираха доказателства от ищеца, при разпределена от съда в доклада доказателствена тежест, ответната страна да е собственик на електроснабдения имот, както се твърди в исковата молба. Не се представи титул за собственост, с който да се установи, че ответната страна е придобила правото на собственост по отношение на водоснабдения имот, на някой от способите по чл.55 ЗС. Напротив, по делото се представи справка от Община Пловдив, отдел „Местни данъци и такси“, че липсва информация ответникът да е подавал данъчна декларация за недвижим имот в гр. *****.

Предвид изложеното съдът намира, че не се установи една от изискуемите материалноправни предпоставки за уважаване на иска, а именно качеството на потребител на услугите, чиято цена се претендира. Обстоятелството, че в счетоводните записвания на ищцовото дружество партидата на имота се води на ответника, не обвързва съда. Това е така, доколкото тези записвания представляват изявления на страна, които са благоприятни за нея и не се ползват с обвързваща съда доказателствена сила. Качеството на собственик би могло да се установи, например чрез представянето на акт за собственост, справка от Данъчната служба за деклариране на имота или пък от Службата по вписванията, но подобни доказателства не бяха ангажирани от ищеца, и не се установиха.

По изложените съображения, съдът приема, че предявеният главен иск е неоснователен и като такъв следва да се отхвърли. Като неоснователен ще се отхвърли и акцесорният иск за признаване за установена дължимостта на претендираната мораторна лихва.

По отношение на разноските:

При този изход на спора право на разноски има ответника на основание чл.78, ал.3 ГПК, но такива не се доказва да са сторени.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД, ЕИК: 123526430, със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Христо Г. Данов“ № 37 срещу АС. В. АС., ЕГН: *****, адрес: гр. *****, обективно

кумулятивно съединени установителни искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 94а. ал.1 ЗЕ, вр. чл. 91, ал.1 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД, за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца следните суми: сумата от **345,78 лв.**, представляваща стойността на консумирана електрическа енергия в обект, находящ се в гр. *****, с ИТН: *****, за периода от 23.10.2019 г. до 22.01.2020 г., **ведно със законната лихва** от датата на депозиране на заявлението в съда – 09.07.2020 г., до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от **15,71 лв.** – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода от 11.12.2019 г. до 08.07.2020 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК № 3485/ 10.07.2020 г. по ч.гр.д. № 7940 по описа за 2020 г. на Районен съд Пловдив, XIII гр. състав.

Решението може да бъде обжалвано от страните в двуседмичен срок от съобщаването му с въззивна жалба пред Окръжен съд Пловдив.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____